

שפת החיות

מתוך: סיפורי פיות אירופה

מאת ג'וסף ג'קובס

צייר ג'. בטן

במשפחה אחת היה בן בשם ג'ק, פשוט ברוחו ומפגר קצת מחשבה, במילה אחת – מבולבל.

אבא שלח אותו לבית הספר כדי שילמד דבר מה וכשג'ק חזר אחרי שנה שאל אותו: "ג'ק, מה למדת בבית הספר?"

וג'ק אמר "אני יודע מה אומרים הכלבים כשהם נובחים."

ואבא אמר: "זה לא מספיק. אתה צריך ללכת שוב לבית הספר."

ושלח אותו ללמוד עוד שנה וכשג'ק חזר שאל אותו מה למד.

"ובכן אבא, כשהצפרדעים מקרקרות, אני יודע מה הן אומרות."

"אתה צריך ללמוד יותר" אמר אבא ושלח אותו שוב לבית הספר.

וכשג'ק חזר אחרי שנה נוספת שאל אותו אבא שוב, מה למד.

"אני יודע מה אומרות הציפורים כשהן משרות, מצרצרות, הומות ומצייצות."

"צריך לומר" אמר אבא "שזה לא הרבה אחרי שלוש שנים של לימודים. אבל אולי נבדוק האם למדת כמו שצריך. מה אומרת הציפור שיושבת כאן, בעץ שמעלינו?"

ג'ק הקשיב רגע אבל לא אמר דבר.

"אז מה היא אומרת, ג'ק?" שאל אבא.

"אני לא רוצה לספר, אבא."

"אני לא מאמין שאתה יודע. אחרת היית אומר. אבל מה שזה יהיה תגיד. לא אכפת לי."

ואז אמר הילד "הציפור אומרת בבירור שבעתיד לא רחוק אבא של ג'ק יגיש לו מים על ברכיים ואמא שלו תגיש לו מגבת, לנגב את ידיו."

אבא שלו התרגז מאוד והתחיל לשנוא את בנו. ויום אחד דיבר עם שודד והציע לו הרבה כסף אם ייקח את ג'ק ליער, יהרוג אותו שם ויביא את לבו כהוכחה. אלא שהשודד סיפר כל זה לג'ק והציע לו לברוח מהבית, ובמקום זה הביא לאבא של ג'ק לבו של צבי שצד ביער ואמר שזה לבו של ג'ק. בינתיים ג'ק ברח מהבית והלך בדרכים, עבד

איפה שמצא עבודה ויום אחד הגיע לטירה גדולה ושם ביקש ללון. ובזמן שיחד עם אורחים אחרים ישבו לאכול, הכלבים בחצר הטירה התחילו לנבוח חזק. אזי ג'ק ניגש לבעל הטירה ואמר: "הלילה שודדים יתנפלו על הטירה." "איך אתה יודע?" שאל בעל הטירה. "זה מה שאומרים הכלבים שלך" אמר ג'ק. כל הנוכחים צחקו מדבריו של ג'ק, אבל בעל הבית החליט בכל זאת להגביר את השמירה שסביב הטירה. ובלילה באמת שודדים ניסו לחדור לטירה, אבל השומרים הרבים הדפו אותם. בעל הטירה תיגמל את ג'ק ביד רחבה ואחד האורחים התרשם כל כך מהמקרה שהצטרף לג'ק לדרך. הם המשיכו ללכת ואחרי זמן מה הגיעו



בלעה לחם קודש.
הם תפסו את
הצפרדע, הרגו
אותה, מצאו את
פיסת הלחם הקודש
והנערה הבריא.

שוב קיבל ג'ק פיצוי יפה ועוד אחד מהנוכחים
בטירה, שהתרשם יכולתו של ג'ק, הצטרף
אליו לדרך.

יחד עם שני המלווים המשיך ג'ק לעיר רומה,
מקום מושבו של האפיפיור, ראש הכנסייה
הקתולית.

בדרך התיישבו לנוח תחת עץ ופתאום ג'ק
אמר "מי יכול היה לחשוב על כך? אחד
מאתנו יהיה האפיפיור הבא."
החברים שלו שאלו איך הוא יודע זאת.

לטירה אחרת. שם נודע להם כי בת בעל
הבית חולה מאוד. אבא שלה הבטיח פרס
גדול למי שיכול לרפא אותה. בלילה ג'ק
הקשיב לקרקור הצפרדעים שנשמע מתעלת
מגן המקיפה את הטירה. ואחר כך בא לאבא
של החולה ואמר:

"אני יודע ממה סובלת הבת שלך."
"מה זה?" שאל אבא של החולה.

"בזמן הטכס בכנסיית הטירה חתיכה קטנה
של לחם הקודש נפלה מפיה של בתך
וצפרדע בלעה אותה."

"מאין לך הדבר?" שאל ההוא.

"שמעתי מה אומרות הצפרדעים."

אבא של הנערה לא רצה להאמין בהתחלה,
אבל כדי להציל את חיי בתו הלך עם ג'ק
וחיפשו את הצפרדע שסיפרה לאחרות איך

עברו ולא קרה דבר, אך כשג'ק היה בשער
הפעמונים התחילו לצלצל ושתי היונים
התיישבו על כתפיו.
וכך נעשה ג'ק לאפיפיור, ראש הכנסייה
הקתולית, ובחר לעצמו שם סילבסטר.



האפיפיור סילבסטר נסע הרבה ברחבי
אירופה ותוך כדי כך הגיע גם לכפר בו חיו

"זה מה שאומרות הציפורים שבעץ מעלינו."
החברים צחקו תחילה אבל אז נזכרו במה
שאמר ג'ק על הכלבים שנבחו ועל הצפרדעים
שקרקרו והכל התברר כנכון.
כשהגיעו לרומה ורצו להיכנס לעיר הפנימית,
הוותיקן מושבו של האפיפיור, נודע להם
שהאפיפיור מת יום קודם. באותו זמן, לפני
הרבה, הרבה שנים, אמרה הנבואה שאת
האפיפיור בוחרות יונים.
בכניסה לעיר הפנימית הותיקן עמד שער
גדול ועליו פעמונים וקן של זוג יונים. אם
בשער יעבור מי שעל כתפיו יתיישבו היונים
והפעמונים יצלצלו, זה יהיה האפיפיור.
ג'ק עם שני חבריו התקרבו לשער שדרכו
עבר קהל רב, והיו סקרנים מי מהם יהיה
באמת האפיפיור הבא. שני החברים של ג'ק

הוריו. במקום ערכו טכס ומסיבה גדולה
לכבודו והתושבים שירתו אותו לפי התור, אך
האפיפיור הצביע במיוחד על זוג איכרים אחד
וביקש שהם יגישו לו מים לרחצת ידיים אחרי
הארוחה. כולם הופתעו שלמשפחה הזו ניתן
הכבוד המיוחד, כי לא ידעו שאלה הם הוריו,
וכשאבא של ג'ק ירד על ברכיים כדי להגיש לו
את קערת המים ואמא שלו הגישה לו מגבת
לרחצה אמר ג'ק האפיפיור "אינכם זוכרים
אותי כבר, אבא ואמא? אני הבן שלכם." והוא
הזכיר להם את מה תרגם בזמנו מדברי
הציפור.
הוא סלח לאבא שלו ולקח את הוריו אליו
לוותיקן.